

bestyrelsen godkendt Bog („Strandsynsbog“), hvori de af dem afholdte Forretninger blive at indføre. Denne Bog opbevares hos vedkommende Kommunalbestyrelse (i Sognekommunerne hos Sogneraadsformanden). I øvrigt skal det være Synsmændenes Pligt at udføre de dem paaliggende Forretninger ogsaa i nærliggende Kommuner, naar de i de der ansatte Synsmænds lovlige Forfald dertil af Amtmanden opfordres. De Landdistrikter, der ere forenede med Røbstadmenigheder og ikke have noget eget Sogneraad, henlægges, hvad Synsmændene angaar, under den bekvemtest liggende Sognekommune efter Amtsrådets nærmere Bestemmelse.

§ 3.

Enhver, der agter at gøre Brug af den i § 1, 1ste Punktum, omhandlede Ret, har derom skriftlig at henvende sig til Kommunens Synsmænd eller, for saa vidt Ejendommen maatte strække sig gennem flere Kommuner, da til Synsmændene i hver af disse Kommuner. Flere Ejere eller Brugere i samme Kommune kunne forene sig om en Forretning. Efter Begæringens Modtagelse have Synsmændene uophødelig at beramme Tid og Stedet for Forretningens Afholdelse, hvorom de besørge Kundgørelse mindst 14 Dage før Mødet indført i den eller de efter deres Støn i Egnen mest udbredte Tidender, ligesom de ved Opflag, Kirkefæstevne og andre formaalstjenlige Midler saa vidt muligt bringe samme til almindelig Kundskab.

I Kundgørelsen skal indeholdes en særlig Opfordring til dem, der drive Optagning af de i Forbudsbegæringen omhandlede Genstande som Næringsvej, saavel som til de Kommunalbestyrelser, der maatte finde deres Interesser, særlig med Hensyn til Anskaffelse af Bejmaterialier, berørte ved det begærede Forbud, om at møde og varetage deres Tare under Synsforretningen. — Et Eksempplar af Kundgørelsen skal af Synsmændene tilstilles Formanden for Distriktets Kommunalbestyrelse samt Amtmanden snarest mulig efter dens Offentliggørelse.

§ 4.

Til den berammede Tid undersøge Synsmændene Forholdene paa Stedet, høre, hvad de mødte, navnlig de, til hvem den i § 3 nævnte særlige Opfordring har været rettet, have at anføre, og afgøre derefter, hvorvidt og i hvilket Omfang det tilsigtede Forbud kan anses fornødent for den paagældende Ejendom, ogsaa naar Hensyn tages til de mulig derimod fremførte Indvendinger særlig angaaende Vanskeligheden ved andetsteds at skaffe fornødent Bejmateriale. — Beslutte de at nedlægge Forbud, have de da tilfælde paa Aastedet selv at betegne og i Forretningen nøjagtig at angive de Grænser, inden for hvilke saadan Optagning af Sten o. s. v. forbydes. Samtidig paalægges det vedkommende Ejer eller Bruger enten i den ydre eller indre Grænse for Forbudsområdet med ikke over 300 Alens Mellemrum at anbringe Mærker (s. Eks. Bøjer eller nedrammede Pæle) med Plader, hvorpaa skal findes Ordet „Rystfredning“ samt Angivelse af de Genstande, Forbudet omfatter, dets Dato, og derhos — for saa vidt Mærket anbringes i det indre Grænseskel — Afstanden i Favne fra Mærket til den ydre Grænse. Saavel Bogstaver som Tal skulle være malede med sort paa hvid Grund eller omvendt, og derhos henholdsvis mindst 3 og 6 Tommer høje. Naar Synsmændene have overbevist sig om, at disse Mærker ere rigtig anbragte, foranstalte de paa Rekvirentens Bekostning Forretningen kundgjort ved Tinglæsning og Indrykkelse i den eller de Tidender, hvori der er givet Varjel til Forretningen.

Nedlægges Forbud efter Begæring af andre end vedkommende Strandlobs Ejer eller Bruger (jfr. § 1, 2det Punktum), kan denne fordre, at Rekvirenten skal erstatte ham alle de med Mærkernes Andringelse og senere forsvarlige Vedligeholdelse forbundne Udgifter, samt at Rekvirenten herfor stiller en Sikkerhed, hvis Art og Størrelse fastsættes